

Spicuri din carnetul scriitorului

Cantonierul

de FRANCISC MUNTEANU

Cătorind cu trenul mi place să stau la fereastră, să privesc unduirea lentă a firelor de telegraf, răsucirea pământurilor pe axa șinelor, să ochesc un pom, o tufă, o casă și s-o urmăresc până ce-o pierd, apoi să caut un alt punct fix și să-l pierd și pe acesta. În lungile mele călătorii numai cantoanele mă intristează. Asta pentru că am convingerea că în timp ce eu călătoresc, colindând orașe și țări, omul cu fanionul din fața cantoanelor e condamnat să-și risipească anii departe de oameni, de viață. Pentru că, să spunem deschis, care ar putea fi bucuriile sau tristețiile unui cantonier care e plantat undeva între două orașe, la un canton unde nici măcar trenurile de marfă nu opresc...? Și când te gîndești că această condamnare pe viață e însoțită și de faptul că în fața lui trec zilnic zeci de trenuri, cu geamuri luminate, cu călători, dintre care unii îl fac semne ca unui vechi cunoscut (dar totdeauna semne de bun răsas).

Cu un an în urmă am vizitat un canton.

Cantonierul era un om rotofei, cu fața zîmbitoare și cu haine scotene. M-a primit prietenos, ca și cum l-aș cunoșcut de cînd lumea. L-am întrebat:

— De ceți ani ești dumneata cantonier?

— De douăzeci.

Eram convins că am găsit omul trist, nemulțumit, pe care îl căutam. L-am privit cu oarecare compătimire și mi-a venit pe să-l descurc. Dar tuși până la urmă am început să-l pun întrebări despre viața lui, despre singurătatea lui, despre neaozările lui. I-am vizitat și locuința. Era tocmai așa cum mi-am închipuit-o: un dulap, o masă, două scaune, două paturi, o lavă și o oglindă cu apele tulburi. Numai la reproducerea în culori din revista „Flacăra” nu m-am așteptat. Încolo totul adoma prevederilor mele. L-am rugat să-mi povestească o zi din viața lui.

— O zi, să vă povestesc? La ce v-ar folosi? ...Dar de se pare că oamenii au dreptate: zăriștii sînt oameni tare curioși. ...Să vă spun despre ziua de ieri. ...Nu e înfrîmplat nimic interesant. M-am sculat pe la ora 6. La trenul de 4 și 10 scap de gardă nevastă-mea. Ea tot se scoală, că trebuie să mulgă vaca și să pregătească cea de mîncare. Cum spuneam, m-am sculat de la 6 odată cu copiii. Am doi. Amîndoi sînt în vacanță. Cel mare, Petre, face Politehnica la Timișoara iar celălalt Normala la Lugoj. Asta micu e mai blăstămat: îmi scoate peri albi. A-mul trecut a trebuit să repețe anul. Între 3005 și acceleratul de 7 și 40 am fumat două țigări pe stomacul gol.

— Și asta e un lucru atît de important că-l ții minte? I-am întrebat ca să precizez acest amînt.

— Nu, nici n-aș fi pomenit, dar de fumat nu fumez decît cînd mă duc să-mi văd albina. Doctorii mi-au spus că nu-mi face bine, dar eu așa m-am obișnuit de douăzeci de ani. Ce să fac? Știi, fumatul e un fel de pază împotriva înțepăturilor, deși mă cunosc foarte bine. Ciudată e viața albinelor. Privindu-le nici nu-ți dai seama cum trece timpul. De la 7 și 40 am două ore libere. Adică două ore și 20 de minute. Am lucrat la motor. Știi, a-mul trecut am cumpărat o motocicletă veche fără caucuci. Acum vreau să instalez motorul la drăzina. Că de preumbat pe drumuri nu prea am timp. Și la drăzină, să vă spun drept, mă cam dor brațele. Reumatismul, bată-l Dumnezeu să-l bată.

Dacă instalez motorul mă fac boier. Numai că merge greu. A trebuit să cîntec vreo patru cărți pînă m-am deslușit cum și în ce fel trebuie să fac. Dar pînă săptămîna viitoare, cînd va trebui să fac controlul liniei, am să fiu motorizat. Între expresul 24 și Coletărie am scris o scrisoare lui Paonțu. Dacă sîntezi ziarist trebuie să fi auzit de el. E un fel de miner fruntaș de la Baia Mare. Cu el am fost anul trecut la Sinaia. Acum ne scriem să ne înțelegem cînd să ne socotem concediile să ne întîlnim iar. Că anul trecut m-a bătut tot timpul la saș. Acum am mai învoțat și eu și am să-l fac mat de o sută de ori. Că prea își ținea nasul în vînt. Am învoțat-o și pe nevastă-mea, dar ea nu prea se descurcă cu figurile. Și adevărul e că nici nu-i prea place. Pînă și pe mine mă face neros. E puțin nealmurid. După masă am ascultat la radio pieșă „Steaua fără nume” de Sebastian. Bună pieșă. O ascuți și după aceea te pune pe gînduri. Uneori cîntec o carte. Nu mi-ași văzut biblioteca.

Cantonierul mi-a arătat vreo 40 de cărți aranjate între dulap și pat. Pe toate le-am citit, tovarășe.

— Spre seară m-a sunat 241 și mi-a spus că i-o făcut capra și mi-a povestit două anecdote despre niște cefeștiști beți. Le cunoașteți?

— Nu, i-am răspuns.

— Păi, cam asta a fost ziua de ieri, tovarășe. Seara am citit ziarul și am dezlegat niște cuvinte întrucît.

— Și ce alte distracții mai ai pe aici?

— Distracții? Nu prea am. De două ori pe săptămîna mă duc să văd fîmele aduse de caravana cinematografică.

Acum mă lertați. Mă duc de gardă. Vînt 304.

Acceleratul 304 trecu în fața cantonului. Cantonierul lui poziția de drăp și-l salută pe mecanicul locomotivei.

L-am cunoscut pe omul cu fanion de la cantonul 242. De atunci nu mă mai intristează cantoanele.

O scrisoare

Georgehe Trifan a fost considerat în A. anul dintre cei mai vechi comuniști din localitate. Se spunea despre el că încă în 18, pe front, și-a pus trandafir alb la butoniera uniformei și s-a înrolat la roșii. Pe urmă a asediat, apoi a apărut Budapesta și după înfrîngerea revoluției socialiste din Ungaria, de teama terorii albe, s-a întors în A. Unii tovarăși de-ai lui susțineau că ar fi avut ceva amestec și în izbucnirea grevei de la Lupeni, că în 29 a fost delegat la Congresul sindicatelor din Timișoara, că în 33 a organizat protestul de solidaritate cu acțiunile cefeștiștilor de la Grișta.

M-am dus să-l cunosc, să scriu un reportaj despre el. Mi-a arătat o serie de fotografii, o mulțime de însemnări și scrisori. Materialul m-a copleșit. N-am putut să scriu reportajul. Și acum mă voi mulțumi să reproduc o scrisoare ce-i fusese adresată cu mulți ani înainte de război de un tovarășe.

Dragă Georgehe,

Așa cum ai prevăzut tu, sînt la închisoare. Am fost condamnat la 25 de ani. Crede că voi avea destul de mult timp ca să meditez. Dar de pe acum sînt convins că n-am să regret niciodată nimic. Dacă ar fi să încep totuși de la început, aș începe la fel. Poate cu mai multă convingere, cu mai mult patos, mult mai înversunat. Desigur o să-ți pară ciudat, dar chiar și așa, între patru pereți albi, mă simt mult mai liber decît în libertate.

Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

eft unii oameni care-și duc lanțurile pe un spațiu mai larg de circulație. Dragă Georgehe, eu sînt un om liber. Nici lanțurile, nici gratiile nu m-au înspăimîntat. Dar nu pentru asta îți scriu. Am fost informat că statuia mea „Beethoven” pe care o cunoști a fost premiată de Academia Germană cu 50.000 mărci. Fă ca acești bani să ajungă la MOPR (Organizația Internațională pentru ajutorarea revoluționarilor — Ajutorul Roșu). Asta e tot.

Mezosor Ștefan

Definutul 3941 (fișa Nr. 414)

Definutul 3941 a fost condamnat la 25 de ani împreună cu soția sa. În 32 nevasta sa naște în închisoare un copil. Pentru acest motiv sînt scoși din închisoare și expulzați din țară. În 34 emigrează în Uniunea Sovietică. În 36 pleacă împreună cu soția în Spania. Nevasta sa moare acolo. În 38 se reîntoarce în Uniunea Sovietică. După izbucnirea războiului se înrolează voluntar în armata sovietică și moare în luptele pentru apărarea Stalingradului.

Unii poeți și tovarășul Cristache

Nu de mult am fost la o consfătuire literară la o fabrică de mașini și unelte. Cînd m-am apropiat de microfon să cîntec un capitol dintr-o lucrare recentă, un muncitor care sta în prima bancă, drept în fața mea, s-a ridicat în picioare și m-a întrebat:

— Dumneata scrii poezii?

— Nu.

— Atunci e bine.

În timpul lecturii mă întrebam ce o fi vrut muncitorul cu această întrebare. Dar nu găseam răspuns. Din cînd în cînd trăgeam cu conda ochului spre el: era un om în vîrstă, neras, cu mîinile mari, mîințe cu ulți. Uneori aveam senzația că mă cercetează și el.

După lectură mi s-au pus cîteva întrebări, unii m-au lăudat, alții m-au criticat, așa cum se întîmplă deobicei la consfătuirile literare. Spre sfîrșitul seidenței l-am întrebat pe muncitorul meu de ce m-a întrebat dacă scriu poezii. El și-a rotit privirile prin sală, ca și cum ar fi vrut să obțină și aprobarea celorlalți, și apoi începu să vorbească:

— Păi uite, tovarășe, de ce. Nu de mult a fost un poet la noi și ne-a citit o poezie despre imina lui, despre cum și în ce fel simte el epoca noastră mărească și cum anume o să scrie de acum înainte.

— Și ce e rău în asta? I-am întrebat nu fără răutate.

— Nu spune nimeni că e rău. A-poie a mai fost un poet aici. Avea o voce foarte frumoasă și ne-a recitat o gramadă de poezii. În una se angaja să scrie numai despre viața cea nouă. În alta, se pasiona de toate cite sînt în jurul lui, în cea de-a treia vorbea că n-o să mai scrie despre muguri și trandafiri ci numai despre „nou”, care crește ca un păpușor. În cea de-a patra...

— Nici în asta nu văd nimic rău, l-am întrerupt.

— Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

— Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

— Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

— Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

— Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

— Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

— Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

— Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

— Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

— Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

— Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

— Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

— Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

— Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

— Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

— Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

— Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

— Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

— Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

— Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

— Nici eu, îmi răspunde muncitorul. Dar ca să înțelegem mai bine ceea ce vreau să vă spun, am să vă povestesc despre tovarășul nostru Cristache. El nu e poet. E un muncitor foarte de treabă. Nu există deîndă de producție ca tovarășul Cristache să nu ia cuvîntul și să nu-și ia vreun angajament. Ba că va face asta, ba că va reduce cheltuielile de regie, ba că va depăși norma. Mă rog. Nu face altceva decît să se angajeze. De ala v-am întrebat dacă scriți poezii.

U.R.S.S. a adus un aport important la rezolvarea problemei dezarmării

— In prezent cuvintul il au puterile occidentale —

V. A. Zorin a făcut un bilanț al lucrărilor de până acum ale Subcomitetului Comisiei O. N. U. pentru dezarmare

LONDRA 17 (Agerpres). — TASS în legătură cu faptul că Subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare își întrerupe urmărirea lucrărilor, reprezentantul sovietic V. A. Zorin a exprimat câteva considerații în ședința din 16 mai a Subcomitetului. El a spus printre altele: Uniunea Sovietică a prezentat chiar la prima ședință a Subcomitetului noul său program de dezarmare. Planul sovietic de dezarmare se caracterizează prin multilateralitatea și prin caracterul său concret. Planul sovietic ține seama în mod corespunzător de problemele Statelor Unite referitoare la arma-racheta și inspecția aeriană.

V. A. Zorin a arătat în continuare că în cursul discuțiilor din Subcomitet, puterile occidentale au insistat că lucrările acestuia ar fi încomutate cu mai mult succes dacă în loc să se caute o bază pentru un acord larg atenția ar fi concentrată asupra elaborării unui program mai restrâns de măsuri parțiale de dezarmare.

Vorbitorul a spus că, fiind seama de poziția puterilor occidentale, guvernul sovietic a elaborat propunerile sale la 30 aprilie, care prevedeau măsurile minime care sînt necesare pentru ca un acord cu privire la dezarmare parțială să constituie un pas real spre o reducere substanțială a armamentelor clasice, spre încetarea curselor înarmărilor, ușurarea poverii cheltuielilor militare, care apasă popoarele, și salvarea populației de pericolul unui război atomic, stabilind și măsuri necesare de control internațional asupra aplicării măsurilor propuse. Aceste propuneri constituie un nou pas important al Uniunii Sovietice spre apropierea pozițiilor participanților la tratative.

Tocmai de aceea, propunerile sovietice s-au bucurat de sprijinul cercurilor largi ale opiniei publice internaționale. Am luat act de declarația partenerilor noștri din Subcomitet care au apreciat propunerile noastre ca o bază bună pentru viitoare tratative. Am luat act în special de părerea președintelui Statelor Unite, Eisenhower, care s-a exprimat favorabil despre noul program sovietic.

V. A. Zorin a spus că pentru succesul tratativelor viitoare trebuie găsite soluții reciproce acceptabile pentru problemele fundamentale care și-au găsit olandine în ultimele propuneri sovietice.

Astfel de soluții în domeniul armamentului clasic pot fi găsite prin reducerea substanțială a forțelor armate, a armamentelor și a bugetelor militare ale marilor puteri, așa cum prevedea chiar propunerile anterioare ale puterilor occidentale.

După cum se știe, propunerile sovietice cuprind și alte măsuri de întărire a securității în Europa și în alte regiuni ale lumii și de control asupra dezarmării, inclusiv ample propuneri cu privire la fotografarea din avion, care au fost împinse cu mult interes în multe țări.

Pronunțându-se pentru rezolvarea cît mai grabnică a problemei încălzirii sau cel puțin sistării experiențelor cu

arme atomice și cu hidrogen, delegația sovietică a propus ca această problemă să fie tratată ca o problemă separată și ca realizarea unui acord asupra încetării experiențelor să nu depindă de realizarea unui acord asupra celorlalte probleme ale dezarmării.

Delegațiile occidentale nu au manifestat deocamdată dorința de a soluționa pozitiv această problemă.

În legătură cu propunerea de a se înregistra din timp experiențele, prezentată de delegația engleză în Subcomitet și de alte delegații occidentale, Zorin a arătat că înregistrarea experiențelor poate doar să creeze iluzii false în rândurile populației, poate constitui, în ultimă analiză, camuflajul și legalizarea curselor înarmărilor atomice.

O altă măsură foarte importantă și realizabilă pentru înlăturarea primejdiei războiului atomic trebuie să fie renunțarea statelor de a folosi armele atomice și cu hidrogen, Uniunea Sovietică a propus să se adopte o declarație în acest sens.

Arătînd că neacceptăm propunerea de a se interzice armele atomice și cu hidrogen și nici angajamentul de a nu folosi această armă, delegația americană și alte delegații au vorbit pînă acum numai despre încetarea producției de materiale fisionabile pentru scopurile militare. Zorin a spus mai departe că nelegată de interzicerea producției de arme atomice și cu hidrogen, de scoaterea acestor arme din armamentele statelor și de distrugerea tuturor rezervelor de aceste arme, aceasta nu înlătură pericolul războiului atomic. O astfel de propunere nu poate constitui o bază de acord.

Dacă Subcomitetul va tergiversa și pe viitor rezolvarea acestei probleme și se va echivoca să satisfacă revendicările legitime ale popoarelor din toate țările lumii, el va submina încrederea opiniei publice mondiale în întreaga lui activitate.

Ne apropiem — a spus Zorin — de o etapă de mare răspundere în munca noastră. În fața noastră sînt două căi: una este calea continuării cursului înarmărilor, calea continuării armamentării mijloacelor moderne de exterminare în masă. Această cale implică imensul pericol al unui război în care să fie folosite arme atomice și cu hidrogen, tehnica rachetelor, proiectilele intercontinentale și alte tipuri de arme. Un astfel de război va aduce inevitabil nenunțate nenorociri popoarelor tuturor țărilor.

O altă cale este calea realizării unui acord cu privire la dezarmare, calea cooperării pașnice a statelor, calea dezvoltării și întăririi colaborării dintre ele. Sîntem conștienți că a doua cale este unicul drum care corespunde intereselor țărilor noastre, intereselor tuturor popoarelor, intereselor păcii și securității internaționale.

Uniunea Sovietică a adus deja un aport important la rezolvarea problemei generale a colaborării grabnice a unui acord de dezarmare. În prezent cuvintul îl au puterile occidentale și în primul rînd Statele Unite ale Americii.

La Londra

Demonstrație organizată de laboranți și comunisti împotriva experiențelor Angliei cu arma termonucleară în regiunea insulei Christmas

Popoarele nu vor admite războiul atomic!

Comitetul politic al Partidului Comunist al Marii Britanii a dat publicității o declarație în care protestează împotriva experiențelor armii nucleare engleze pe insula Christmas și cheamă poporul englez să pornească o campanie a întregii națiuni cu scopul de a determina guvernul să înceteze experiențele nucleare în viitor.

Ambasadorul Japoniei la Londra a remis lui Allan Noble, ministru de stat la ministerul de Externe al Angliei, o notă în care guvernul japonez cere din nou Angliei să renunțe la experiențele cu bomba cu hidrogen. Noble a răspuns că Marea Britanie va continua seria experiențelor prevăzute.

Pietro Nenni, șeful partidului socialist italian, a prezentat în camera italiană un proiect de rezoluție pentru a fi luat urgent în discuție, în care se cere guvernului să facă demersuri în vederea interzicerii exploziilor experimentale cu arma atomică, „ca un prim pas spre un acord pentru dezarmare generală și controlată”.

Primul ministru al R. D. Germane, Otto Grotewohl, a vizitat fabrica de fibre artificiale „Wilhelm Pieck”, din Schwarz. Luînd cuvîntul, el a subliniat că ARMA POPULARĂ NAȚIONALĂ A R. D. GERMANE NU VA FI NISĂ.

DE PESTE HOTARILE

N. S. Hrușciov a primit delegația ziariștilor iugoslavi

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 mai N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., a primit delegația ziariștilor iugoslavi care se află în Uniunea Sovietică și pe corespondenții permanenți ai presei și radiodifuziunii iugoslave la Moscova.

În convorbirea prietenească și sinceră, care a durat peste trei ore, ziariștii iugoslavi au primit răspunsuri la chestiunile care îi interesează și și-au împărtășit impresiile din vizita în Uniunea Sovietică.

Ziariștii iugoslavi au mulțumit lui N. S. Hrușciov pentru invitația de a vizita Uniunea Sovietică și pentru convorbirea care a avut loc.

PROBLEMA SUEZULUI

Declarația reprezentantului egiptean Abdel Kader Hatem în legătură cu hotărîrea Franței și intențiile Israelului

CAIRO 17 (Agerpres). — Postul de radio Cairo a transmis o declarație a lui Abdel Kader Hatem, directorul Departamentului Informațiilor al Egiptului în legătură cu hotărîrea Franței de a prezenta din nou problema Canalului de Suez în fața Consiliului de Securitate al O.N.U. Hatem a declarat că Franța este ultimul stat care ar avea îndreptățirea să vorbească despre problema libertății de navigație pe Canalul de Suez, deoarece acest stat a dezlănțuit o agresiune față de Egiptul, violînd astfel Convenția de la Constantinopol din 1888 și Carta O.N.U. Hatem a subliniat că după părerea lui, cauza principală care a determinat guvernul francez să ridice din nou problema Suezului la O.N.U. este criza internă din Franța și divergențele care s-au ivit între diversele partide politice.

Referindu-se la intențiile Israelului de a trimite „un vas de incercare” la Canalul de Suez, Hatem a spus că este clar că Israelul este o unealtă în mâinile puterilor imperialiste, care acționează atunci cînd i se dau ordine. Hatem a subliniat că Egiptul are tot dreptul, în conformitate cu Convenția de la Constantinopol și Carta O.N.U., de a-și apăra integritatea teritoriului său, inclusiv Canalul de Suez. În incheiere, el a spus că Egiptul își va exercita în caz de nevoie acest drept și nimeni nu poate să împiedice aceasta.

„AM SUFERIT UN EȘEC ÎN PROBLEMA SUEZULUI” — a declarat MACMILLAN în Camera Comunelor

Criticile aduse guvernului de BEVAN au fost de o violență rar întâlnită în dezbaterile parlamentului englez

LONDRA 17 (Agerpres). — În seara de 16 mai a avut loc în Camera Comunelor ultima ședință din cadrul dezbaterilor cu privire la politica guvernului conservator în problema Canalului de Suez și la urmările dezastelor pe care le-a avut pentru Anglia această politică. În cursul acestei ședințe a luat cuvîntul liderul laburist Bevan, purtătorul de cuvînt al opoziției în problemele de politică externă. Intervenția sa — după relatarea agenției United Press — a fost „de o violență rar întâlnită în dezbaterile Camerei Comunelor”. Bevan a arătat că guvernul Eden poartă în întregime vina pentru dezlănțuirea intervenției armate împotriva Egiptului și că această intervenție nu poate fi calificată decît drept „o nebunie criminală și ușuratică”.

Actualul guvern Macmillan — a arătat în continuare liderul laburist — se solidarizează cu deplină măsură cu această politică, „care a avut pentru Anglia consecințe catastrofale”.

Răspunzînd în incheierea dezbaterilor, primul ministru Macmillan a recunoscut că în ultimele luni s-a procedat la încercări în relațiile dintre țările Commonwealthului, ca urmare a politicii guvernului conservator în Orientul mijlociu. „Ar fi o prostie să negăm faptul că am suferit un eșec în problema Suezului” — a spus primul ministru în continuare. Macmillan a căutat să afirme, însă, că „situația nu este atât de rea cît ar putea fi” și și-a manifestat intenția de a continua o politică „de rigiditate” și de „menținere a restricțiilor” împotriva Egiptului.

La încheierea dezbaterilor s-a trecut la vot asupra unei moțiuni de nelcredere în guvern propusă de opoziția laburistă. În moțiune se sublinia că „politică guvernului în problema Suezului a dăunat prestigiului Marii Britanii și intereselor sale economice”. Datoriți majorității de care dispune guvernul în Camera Comunelor, moțiunea a fost respinsă cu 308 voturi contra 259. Majoritatea obișnuită de guvern a fost totuși mai mică decît ar fi fost normal, fiind scada de numărul de mandate deținute de fiecare partid, deoarece 16 deputați conservatori s-au abținut de la vot.

Decernarea premiilor la Festivalul internațional de cinematografie din Cannes

PARIS 17 (Agerpres). — Vineri după-amiază a avut loc decernarea premiilor în cadrul celui de-al zecelea festival internațional de cinematografie care s-a desfășurat la Cannes.

Premiul de aur a fost decernat filmului american „Legea stăpînului”, realizat de William Wyler. Autorul scenariului acestui film, care constituie un protest puternic împotriva războiului, Michael Wilson, a fost recent chemat în fața comisiei pentru cercetarea activităților anti-americane și supus la tot felul de persecuții. Din acest motiv numele lui Michael Wilson nu figurează pe lista cineaștilor care au contribuit la realizarea filmului mai sus-menționat.

Premiul pentru scenariu original, calitate și măreție romantică a fost acordat în unanimitate cîtei filmului sovietic „Al 41-lea”.

Filmul polonez „Ei iubesc viața”, care relatează un episod tragic din timpul insurecției populației Varșoviei împotriva ocupanților hitleriști, a primit premiul special al juriului. Premiul pentru cea mai bună regie a fost acordat filmului francez „Un condamnat la moarte a evadat” în regia lui Robert Bresson.

În ce privește filmele de scurt metraj, premiul de aur a fost acordat filmului românesc de desene animate „Scurtă istorie” realizat de I. Popescu-Gopo.

Filmul documentar sovietic „Vintorii din mările sudului” a primit o mențiune specială.

Premiul pentru cea mai bună serie de filme a fost acordat Franței pentru filmele „Un condamnat la moarte a evadat”, „Acela care trebuie să moară mîine” de Jules Dassin și filmele de scurt metraj „Nick” și „Intreaga memorie a omnirii”.

Specialiști romini în China

Sini Veni este o localitate nouă pe harta provinciei Santung. Aceasta o mărturisesc de altminteri și numele ei, căci, în limba chineză, „Sini Veni” înseamnă „Loc Nou”. Cînd au venit aici specialiștii romini să aleagă terenul pentru centrala termoelectrică, nu se vedea pînă departe decît o cîmpie bolnăvoasă. Din pămîntul stîncos ieseau la suprafață, într-un peisaj straniu de continent scund, mii de colți de piatră. La Sini Veni se descoperiseră, cu cîeva timp în urmă, mari zăcăminte de cărbune, chiar la suprafața solului. Dar mica stație electrică, construită în grabă pentru a ajuta la valorificarea bogatelor straturi, nu putea ține pasul cu nevoile de energie.

În cadrul colaborării economice între R. P. Romînia și R. P. Chineză, țara noastră s-a angajat să furnizeze proiectele, utilajul și asistența tehnică pentru o termocentrală de 6.000 kW, cu posibilități de dezvoltare la 18.000—24.000 kW. Astăzi la Sini Veni, după trecerea a numai cîteva luni, peisajul gol al cîmpiei este dominat de un grandios turn de beton armat — turnul de răcire al noii termocentrale. Așături — clădirea nouă și impunătoare, care adăpostește turbogeneratoarele, cazanele, sala de comandă. Lucrările au început anul trecut, la 1 iulie și încă în acest an, tot în luna iulie, noua centrală va da curent electric...

Santierul — pe care executarea lucrărilor și conducerea administrativă revin părții chineze — este un model de organizare. Tehnicienii romini ne atrag atenția în special asupra măsurilor de protecție a muncii, luate de administrație cu o atenție plină de grijă față de om.

Lăsăm în urmă schelele, stivele de material lemnos, piese prefabricate, atelierul mecanic și mergem să vedem locuințele muncitorilor, cantina, baia, magazinele bine aprovizionate de pe șantier — toate acestea grație despre aceași grijă față de om. Mai înți au fost construite locuințele muncitorilor, iar abia după aceea au început lucrările la centrală. Muncitorii familiiști dispun de apartamente de cîte două camere, plus hol și baie; necesitățile au camere mai puțin confortabile, dar toate cu încălzire centrală. La dispoziții tuturor se află clubul, cu

DE LA CORRESPONDENTUL „SCINTEII” LA PEKIN

biblioteca, aparate de radio cu pik-up, jocuri distractive. În fiecare sîmbătă seara sînt prezentate filme; se organizează excursii interesante.

Grupul de locuințe pentru inginerii și tehnicienii romini este caracteristic pentru tradiționala ospitalitate chineză. La Sini Veni, pe șantier, oamenii noștri au o bucătărie excelentă, sufragerie, sală de conferințe, frigider, teren de sport pentru baschet, volei, tenis, ping-pong etc., dar mai mult decît toate acestea valorează, bineînțeles, prietenia caldă, frățească, manifestată de tovarășii chinezi...

Ce mi-au spus tovarășii chinezi

Poate niciieri altundeva decît pe un șantier de construcție nu se exprimă atît de puternic relațiile de prietenie și colaborare statornicite între țările socialiste. Aici, la Sini Veni, am văzut unul dintre miile de șantiere, pe care lumea socialistă, într-o solidaritate fără seamăn, făurește viitorul lăcuit al popoarelor sale. Liu Tany este un muncitor bătrîn, zidar de meserie, și care a văzut multe în viața lui. „Nouă chinezilor — ne-a spus el — ne lipsește încă experiența în multe domenii. Schimbul de experiență cu țările prietene ne este foarte folositor. Pentru înția dată construim acum, aici, la Sini Veni, cu piese prefabricate din beton. Aceasta am învățat-o de la specialiștii d-voastră, romîni...”

Pe șantier am întîlnit și pe inginerul șef al centralei, tovarășul Cjan Hu-li. „Muncim aici cu tovarășii romîni ca într-o familie unită — ne-a spus el zîmbînd. Sfatul și asistența lor ne sînt foarte prețioase. În general, întreprinderile rominești ne-au furnizat utilajul la timp, iar lucrările se realizează după grafic. Firește, despre calitatea utilajului nu vom putea pronunța cu temei abia la intrarea lui în funcțiune. Nu ne îndoiim însă că el va corespunde și că centrala va putea furniza energie la termenul stabilit. Unele piese au sosit deterio-

rate din timpul transportului, dar, cu ajutorul specialiștilor dvs., am rezolvat dificultățile pe loc. Au existat și unele neputriviri între proiectare și execuție, dar și aceste probleme le-am rezolvat împreună cu specialiștii romîni. Termocentrala de la Sini Veni este doar un exemplu al colaborării romino-chineze în domeniul electricității. Țara noastră urmează să furnizeze R. P. Chineză utilaj pentru mai multe centrale termoelectrice. Astfel, una va fi construită la lumini, în pustul Gobi, cu proiecte rominești, cu utilaj rominesc și cu asistență tehnică rominescă. Ea va avea o putere instalată de 12.000 kW. — În prima etapă — și în dezvoltare pînă la 24.000 kW. De asemenea, se va construi cu proiect și cu utilaj rominesc, o stație electrică de transformare de 6.000 kW. la Pindi-

Aici, la Sini Veni, tovarășii chinezi și romini colaborează în numele construirii socialismului, al păcii.

La Sini Veni — mașini cu marcă rominească

„Aici, la Sini Veni, cazanele, turbinele și în general tot utilajul sosit poartă marca unor uzine rominești. Și — fără să vrei — gîndul îți zboară spre patrie, cînd întîlnești aci, la distanță de mii de kilometri de ac, a nune bine cunoscută: „Combinatul metalurgic Reșița”, uzinele „Mao Tze-dun”, București, „Uzinele 23 August”-București, „Electroputere”-Craiova etc.

Specialiștii romini care dau aici asistența tehnică sînt oameni cu o bogată experiență. I-am găsit pe toți la locul lor de muncă, lucrînd alături de tovarășii chinezi, în aceeași saloapetă albastră, ceea ce subliniază atît de bine comunitatea de muncă și solidaritatea frățească a celor de pe șantier.

„Am fost primiți în China ca frați adevărați — a înțun să-mi declare tov. Vasile Lazăr, șef monitor de la uzinele „Mao Tze-dun” din București. Vrem să fim vrednici de încrederea ce ni s-a arătat cînd am fost trimiși aici și vrem ca munca noastră să fie o contribuție la întărirea prieteniei și frăției între popoarele chinez și romîn, o contribuție la construirea socialismului și păcii”.

Inginerii și tehnicienii chinezi — inginerul șef Cjan-Hu-li, inginerul constructor Tan Pi-čen, inginerul energetician Tan Pe-çi și mulți alții cu care am stat de vorbă — și-au mărturisit satisfacția pentru colaborarea cu specialiștii romîni.

Un aspect important al colaborării îl constituie și cursurile de specializare, pe care tehnicienii romîni le-au organizat pe șantier și la care participă nu numai muncitorii, dar și specialiștii chinezi. Doriința și puterea de a învața la tovarășii chinezi sînt de-a dreptul uimitoare. Semnificativ în această privință este și faptul că cei doi traducători, tovarășii Go și Sia, respectiv de limbile germană și rusă, care însoțesc echipa noastră, în numai cîteva luni de zile au învățat să rominește, ușurînd cu mult munca specialiștilor romîni.

La rîndul lor, specialiștii romîni aflați în China mărturisesc că au avut de învățat în multe privințe de la tovarășii lor chinezi și că li admira pentru modestia, puterea lor de muncă, tenacitatea și răbdarea lor. În activitatea comună, se întărește prietenia frățească a popoarelor noastre, unite în uriașul lagăr socialist.

DINU HERVIAN

Demascarea unui act ostil al S.U.A. față de U. R. S. S.

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS La 15 mai la Serviciul presei din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a avut loc o conferință de presă la care au luat parte numeroși corespondenți sovietici și străini. L. F. Iliev, șeful Serviciului Presei din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a făcut o declarație spunînd între altele:

La 17 aprilie a.c., Departamentul de Stat al S.U.A. a cerut ambasadei U.R.S.S. la Washington ca G. F. Mașkanțev, funcționar la Serviciul consular al ambasadei, să părăsească imediat Washington. Departamentul de Stat nu a dat ambasadei nici un fel de explicații, multumindu-se să declare că Mașkanțev ar desăvîra o activitate incompatibilă cu situația lui oficială.

După ce a arătat că în legătură cu aceasta presa americană a pornit o campanie antisovietică, L. F. Iliev a explicat ziariștilor prezenți cum s-au petrecut lucrurile în realitate.

În martie a.c. pe adresa ambasadei U.R.S.S. la Washington s-a primit o scrisoare adresată lui Pirogov din partea cetățeanului sovietic Borzov, care locuiește în U.R.S.S. Serviciul consular al ambasadei l-a informat prin telefon pe Pirogov despre această scrisoare.

Temîndu-se să nu fie persecutat pentru vizitarea ambasadei sovietice, Pirogov a rugat să se întînească în apartamentul său cu un reprezentant al ambasadei, care să-i transmîtă personal această scrisoare. Serviciul consular al ambasadei a acceptat să satisfacă dorința lui Pirogov. G. F. Mașkanțev l-a vizitat pe Pirogov în apartamentul acestuia și i-a transmis scrisoarea.

Peste cîva timp, la cererea lui Pirogov, Mașkanțev s-a întîlnit pentru a doua oară cu el și a primit scrierea de răspuns pentru Borzov. Așa dar, Mașkanțev nu și-a depășit în nici un fel funcțiile consulare.

În lumina faptelor expuse mai sus,

Cum a fost „executat” Borzov de presa americană

Căufînd în fel și chip să împiedice repatrierea cetățeanilor sovietici, a arătat apoi L. F. Iliev, unele cercuri americane și presa americană care îl sprijină și astăzi o propagandă anti-sovietică ostilă. Ca exemplu este citat „Cazul Borzov”.

Astfel, ziarul „New York World Telegram and Sun” și altele au anunțat în iunie 1956 că „subcomitetul special” intern al Senatului S.U.A. a primit „informații demne de încredere” după care pilotul Anatolie Borzov din forțele aeriene sovietice, care în 1948 a fugit în Statele Unite, a fost executat după ce s-a întors în U.R.S.S.

În incheierea conferinței de presă a luat cuvîntul Anatolie Porfirievici Borzov „executat” de presa americană. El a vorbit amănunțit despre împrejurările în care a scris scrisoarea către Pirogov și a povestit cum trăiește astăzi.